

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobce: **SHERI, spol. s r.o.**, IČO: 49684876
se sídlem Na Maninách 1040/14, Praha 7 - Holešovice
zastoupeného advokátem JUDr. Jiřím Ctiborem, LL.M. Ph.D.
se sídlem Národní 973/41, Praha 1

proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
se sídlem Antonína Čermáka 2a, Praha 6

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 12.9.2018
čj. PVZ 2016-40795/D18057509/2018/ÚPV

takto:

- I. Rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 12.9.2018 čj. PVZ 2016-40795/D18057509/2018/ÚPV a rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 26.3.2018 čj. PVZ 2016-40795/D16105485/2016/ÚPV se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 23.570,- Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce advokáta JUDr. Jiřího Ctibora, LL.M. Ph.D.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

„napadené rozhodnutí“), jakož i zrušení jemu předcházejícího rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) ze dne 26.3.2018 č.j. PVZ 2016-40795/D16105485/2016/ÚPV (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím Úřad částečně zamítl hromadnou přihlášku průmyslového vzoru zn. sp. PVZ 2016-40795 ze dne 8.11.2016 s názvem „Vystavovací a prodejní vybavení“, přičemž předmětem částečného zamítnutí byl průmyslový vzor č. 1 - Sud na kolečkách sloužící k vystavování zboží. Předseda Úřadu průmyslového vlastnictví napadeným rozhodnutím zamítl rozklad žalobce a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí předseda Úřadu průmyslového vlastnictví (dále též „orgán rozhodující o rozkladu“) přisvědčil závěru vyjádřenému v prvostupňovém rozhodnutí, že přihlašovaný průmyslový vzor č. 1 (dále jen „přihlašovaný průmyslový vzor“) nesplňuje požadavky zakotvené v § 3 zákona č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů a o změně zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně průmyslových vzorů“), jelikož nevykazuje individuální povahu ve smyslu § 5 téhož zákona. Celkový dojem, který přihlašovaný průmyslový vzor vyvolává, se totiž neliší od celkového dojmu, který u informovaného uživatele vyvolává průmyslový vzor ztělesněný v dřevěném sudu, který byl před datem práva přednosti žalobcem podané hromadné přihlášky průmyslového vzoru zn. sp. PVZ 2016-40795 zveřejněn dne 21.10.2013 na internetové stránce <http://www.nyx.cz/?1=market;12=4;id=99775> (dále jen „namítaný průmyslový vzor“).
3. Orgán rozhodující o rozkladu v obecné rovině konstatoval, že požadavek individuální povahy představuje subjektivní kritérium zápisu průmyslového vzoru do rejstříku a zpřísnění podmínek zápisné způsobilosti, neboť kromě novosti musí být splněn i požadavek individuální povahy daného zpracování. Není podstatné, že se novější průmyslový vzor od staršího odlišuje třeba i v řadě detailů, pokud celkový dojem z posuzovaných průmyslových vzorů není odlišný. Posuzování celkového dojmu je namístě, jestliže je vzhled srovnávaných výrobků, resp. jejich zobrazení blízký. Individuální povahu dodává průmyslovému vzoru skutečnost, že představuje takový souhrn vzhledových znaků, který jako celek při srovnání s dříve zveřejněným průmyslovým vzorem vyvolává u hodnotitele – informovaného uživatele odlišný celkový dojem. Individuální povahu nemůže průmyslovému vzoru dodat skutečnost, že se od průmyslového vzoru s dřívějším právem přednosti odlišuje v řadě detailů, tedy drobných vzhledových znaků. Je třeba vycházet z váhy jednotlivých vzhledových znaků pro celkový vzhled, tedy z toho, zda se jedná o znaky podstatné, které dominují ve vzhledu výrobku, soustřeďují na sebe pozornost a vytvářejí celkový dojem, nebo o znaky nepodstatné - detaily, které jsou pro celkový vzhled výrobku nevýznamné a nepodílejí se na něm rozhodujícím způsobem.
4. Přihlašovaným průmyslovým vzorem je sud k vystavování zboží, jehož vnější vzhled je charakterizován zaobleným válcovým tvarem výrobku, dřevěným materiálem tvořícím plášť sudu a dále horní víko a dno sudu, a šesti obručemi svírajícími plášť sudu, přičemž krajní obruče jsou širší než zbývající čtyři. Sud je dále opatřen čtyřmi malými kolečky upevněnými ke vnější straně zapuštěného dna. Barva není součástí ochrany. Namítaným průmyslovým vzorem je sud, jehož vnější vzhled je charakterizován zaobleným válcovým

tvarem výrobku, dřevěným materiálem tvořícím plášť sudu a dále horní víko a dno sudu, a šesti stejně širokými obručemi svírajícími plášť sudu. Z porovnání znaků přihlašovaného průmyslového vzoru se vzhledovými znaky viditelnými na vyobrazení namítaného průmyslového vzoru je dle orgánu rozhodujícího o rozkladu zřejmé, že přihlašovaný průmyslový vzor vykazuje s namítaným průmyslovým vzorem shodné dominantní znaky, a nevyvolává tak u informovaného uživatele odlišný celkový dojem nutný k vykázaní individuální povahy. Shodnými dominantními znaky jsou u obou průmyslových vzorů zaoblený válcový tvar výrobku, dřevěný materiál tvořící plášť sudu a dále horní víko a dno sudu, a šest obručí svírajících plášť sudu. Odlišnost spočívající v tom, zda dovnitř pláště sudu zapuštěné dno je či není opatřeno čtyřmi malými kolečky, je patrná jen při bližším zkoumání a nemá podstatný vliv na celkový dojem, který posuzované průmyslové vzory vyvolávají. Tato kolečka u přihlašovaného průmyslového vzoru tedy nejsou podstatným dominujícím znakem ve vzhledu výrobku, který by dostatečně odlišil celkový dojem z posuzovaných průmyslových vzorů. Orgán rozhodující o rozkladu v této souvislosti poznamenal, že konkrétní vzhledová úprava celkového tvaru dřevěného sudu i tvaru jeho částí není funkcí sudu předurčena, takže volnost původce při vývoji sudu k vystavování zboží byla prakticky neomezená.

5. K rozkladové námitce, v níž žalobce brojil proti způsobu zpřístupnění namítaného průmyslového vzoru, přičemž argumentoval tím, že zveřejnění ilustrativní fotografie sudu v inzerátu nemůže být považováno za zpřístupnění namítaného průmyslového vzoru v odborných kruzích činných v rámci Evropských společenství a specializovaných v daném oboru, orgán rozhodující o rozkladu uvedl, že zákon o ochraně průmyslových vzorů nezná pojem „projevit vůli“ za účelem zpřístupnění průmyslového vzoru. Podmínka zpřístupnění veřejnosti ve smyslu § 6 tohoto zákona byla splněna, neboť internetová stránka s namítaným inzerátem obsahující fotografii dřevěného sudu (tj. zachycující namítaný průmyslový vzor) je dostupná bez jakéhokoli omezení přístupu veřejnosti. Orgán rozhodující o rozkladu pro úplnost dodal, že ani omezení přístupu určitému okruhu veřejnosti např. z důvodu omezení přístupu pouze pro přihlášené uživatele (je-li dostupná informace, jak získat přístupové heslo na danou stránku) nebo požadavek platby za přístup nevylučuje takové stránky ze stavu techniky, pokud se nejedná o webovou stránku chráněnou heslem z důvodu zachování soukromí a důvěrnosti, které nelze běžně získat.
6. V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobce namítl, že přihlašovaný průmyslový vzor a starý dřevěný sud vyobrazený na ilustrativní fotografii nejsou shodné. Přihlašovaný průmyslový vzor je nový (stejný ani obdobný průmyslový vzor nebyl dosud zpřístupněn veřejnosti) a má individuální povahu, takže splňuje podmínky pro zápis do rejstříku průmyslových vzorů podle § 1 zákona o ochraně průmyslových vzorů.
7. Zveřejnění ilustrativní fotografie nemůže dle názoru žalobce představovat zpřístupnění ilustrativní fotografie (namítaného průmyslového vzoru) v odborných kruzích činných v rámci Evropských společenství a specializovaných v daném oboru. Osoba zadávající poptávku na internet (jako potenciální kupující) nikdy nemůže projevit vůli zpřístupnit průmyslový vzor veřejnosti, jestliže průmyslový vzor zamýšlí koupit, tj. sama průmyslový vzor nemá a zcela evidentně jej není schopna zhotovit (v opačném případě by poptávku nezadávala). Osoba zadávající poptávku si v inzerátu navíc neosobuje autorské právo ke

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

starému dřevěnému sudu jako k průmyslovému vzoru, ani se neoznačuje za původce, ani nic z toho nezamýšlí. Z předmětné fotografie navíc není zřejmé, jaký je její původ.

8. O zpřístupnění průmyslového vzoru veřejnosti ve smyslu zákona o ochraně průmyslových vzorů by se nejednalo ani v případě, že by prostřednictvím inzerce byl nabízen totožný starý dřevěný sud k prodeji. Zpřístupnění průmyslového vzoru veřejnosti je právním jednáním, a je proto vždy třeba zkoumat, zda jsou splněny veškeré požadované náležitosti takového jednání. Jednou z těchto náležitostí je odpovídající řádný projev vůle jednajícího. Osoba, která nabízí na webovém portálu věc k prodeji, však zpravidla neprojevuje vůli zveřejnit průmyslový vzor. Ve většině případů nebude inzerující ani původce, ani autor nabízené věci. Aby bylo možno dojít k závěru, že inzerující nabídkou k prodeji zveřejnil průmyslový vzor, je třeba náležitě zkoumat, zda projevil vůli zveřejnit průmyslový vzor tak, jak jeho zveřejnění předpokládá § 6 zákona o ochraně průmyslových vzorů. Předpoklad projevu vůle je dle mínění žalobce nedílnou součástí, tj. je přímo obsažen v pojmu „zpřístupnění.“ Není tedy pravdou, že by zákon o ochraně průmyslových vzorů pojem projevení vůle vzhledem k zákonnému pojmu „zpřístupnění“ neznal. Předpoklad projevu vůle je v tomto pojmu implicitně zahrnut. Žalovaný nicméně považoval samotnou existenci inzerátu za důkaz o kvalifikovaném zpřístupnění namítaného průmyslového vzoru veřejnosti, přičemž zcela ignoroval předpoklady, za kterých se zpřístupnění veřejnosti považuje za kvalifikované. Dopustil se tak nezákonného postupu a vydal nezákonné rozhodnutí. Navíc se s touto argumentací žalobce nevypořádal a žádným způsobem nezdůvodnil, jak může zveřejnění poptávkového inzerátu spolu s ilustrativní fotografií představovat zpřístupnění průmyslového vzoru veřejnosti. Zákon o ochraně průmyslových vzorů předpokládá kvalifikované zpřístupnění průmyslového vzoru veřejnosti, ke kterému v daném případě nedošlo a nikdy dojít nemohlo. Postup žalovaného, jenž porovnává přihlašovaný průmyslový vzor a ilustrativní fotografii z inzerátu a na základě tohoto porovnání dochází k závěru o zápisné nezpůsobilosti přihlašovaného průmyslového vzoru, je za této situace v rozporu se zákonem.
9. Žalobce má dále za to, že na základě jediné fotografie inzerovaného sudu, která byla zobrazena v napadeném rozhodnutí, nemohl žalovaný učinit kvalifikovaný závěr, neboť řada znaků (jako např. horní víko, dolní víko) není z fotografie vůbec seznatelná, natož viditelná či přezkoumatelná.
10. Další námitkou žalobce brojil proti závěru žalovaného o nedostatku individuální povahy přihlašovaného průmyslového vzoru. Je toho názoru, že výrazně širší horní obruč společně se čtyřmi kolečky připevněnými ke spodní hraně sudu zásadním způsobem odlišují přihlašovaný průmyslový vzor od namítaného průmyslového vzoru v podobě sudu vyobrazeného na ilustrativní fotografii. Zdůraznil, že kolečka nejsou běžnou součástí běžného sudu, jejich přítomnost není předurčena technickou funkcí sudu a vyplývá pouze z vůle žalobce resp. původce, upravit celkový vzhled průmyslového vzoru. Kolečka jsou atypickým řešením měnícím celkovou linii přihlašovaného průmyslového vzoru a je možno je považovat rovněž za projev zdobení. Informovaný uživatel, který byl vymezen v rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie ve věci PepsiCo proti Grupo Promer Mon Graphic - OHIM, C-281/10 (body 53, 54 a 59), si je jistě vědom toho, že kolečka na spodní straně sudu nejsou věcí obvyklou a jejich přítomnost ho na první pohled zaujme. Přihlašovaný průmyslový vzor se od ilustrativní fotografie připojené k inzerátu

(namítaného průmyslového vzoru) dále liší především v tom, že jeho horní obruč je viditelně širší než obruč dřevěného sudu vyobrazeného na ilustrativní fotografii v inzerátu.

11. I přes stanovisko orgánu rozhodujícího o rozkladu obsažené v napadeném rozhodnutí žalobce trvá na tom, že byl při tvorbě přihlašovaného průmyslového vzoru značně omezen. Jeho záměrem bylo, aby si průmyslový vzor s ohledem na zamýšlený koncept podnikání žalobce zachoval prvky sudu, které by byly pro informovaného uživatele na první pohled patrné. Sudem se přitom rozumí předmět, jehož podstatnými znaky jsou dle definice žalovaného zaoblený válcový tvar, materiál a zpracování sudu a počet a rozmístění obručí. Tyto znaky musely být žalobcem naplněny, aby byl přihlašovaný průmyslový vzor stále dřevěným sudem. Souhrnně je nutno tyto znaky označit jako znaky předurčené technickou funkcí výrobku, tj. znaky, které musí nutně každý výrobek téhož druhu splnit, aby jej bylo možno označit určitým zastřešujícím pojmem. Žalobce z těchto důvodů odmítá závěr orgánu rozhodujícího o rozkladu, že volnost původce přihlašovaného průmyslového vzoru při jeho vývoji byla neomezená. Naopak se domnívá, že měl-li malou volnost při vytváření průmyslového vzoru, protože musel brát v úvahu znaky předurčené technickou funkcí výrobku, pak i menší rozdíly oproti existujícímu stavu designu mohou být postačující k závěru, že přihlašovaný průmyslový vzor má individuální povahu.
12. V závěrečné části žaloby žalobce namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Má za to, že napadené rozhodnutí nezhojilo procesní vady spočívající v absolutní nepřezkoumatelnosti prvostupňového rozhodnutí. Orgán rozhodující o rozkladu na několika místech napadeného rozhodnutí pouze konstatoval, že se ztotožnil se závěry uvedenými v prvostupňovém rozhodnutí, a to bez jakéhokoli argumentace odůvodňující takový závěr. Žalobce rovněž poukázal na to, že část argumentace, kterou předložil žalovanému v reakci na zprávu o výsledcích přezkumu a již se žalovaný při posuzování zápisné způsobilosti ostatních průmyslových vzorů nárokovaných k zápisu prostřednictvím hromadné přihlášky zcela evidentně řídil, protože těmito nárokovanou ochranu skutečně poskytl, není v prvostupňovém rozhodnutí uvedena. Úřad měl přitom zcela jasně uvést, z jakého důvodu aplikaci předmětné argumentace v rámci přezkumu zápisné způsobilosti ostatních průmyslových vzorů nárokovaných k zápisu prostřednictvím hromadné přihlášky přisvědčil a z jakého důvodu této argumentaci nepřisvědčil v rámci posuzování zápisné způsobilosti prvního přihlašovaného průmyslového vzoru. Přestože žalobce tuto námitku uplatnil již v rámci rozkladu, orgán rozhodující o rozkladu se s ní nevypořádal a omezil se pouze na konstatování, že žalobce tuto námitku vznesl toliko obecně a nijak ji nekonkretizoval.
13. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě k vymezení pojmu „zpřístupnění veřejnosti“ uvedl, že v podstatě jakékoli zveřejnění, které proběhlo bez výslovné či předpokládané výhrady či podmínky důvěrnosti, se pokládá za zpřístupnění veřejnosti.
14. Z porovnání znaků přihlašovaného průmyslového vzoru s vzhledovými znaky viditelnými na vyobrazení namítaného průmyslového vzoru je podle žalovaného zřejmé, že přihlašovaný průmyslový vzor vykazuje shodné dominantní znaky s namítaným průmyslovým vzorem, a nevyvolává tak u informovaného uživatele odlišný celkový dojem nutný k vykazání individuální povahy tohoto přihlašovaného průmyslového vzoru.

Skutečnost, že sud podle přihlašovaného průmyslového vzoru má pod spodní hranou pláště částečně viditelná kolečka, nemá podstatný vliv na celkový dojem z přihlašovaného průmyslového vzoru. Nejedná se o podstatný dominující znak ve vzhledu výrobku, který by celkový dojem z posuzovaných průmyslových vzorů dostatečně odlišil.

15. Při posuzování novosti a individuální povahy přihlašovaného vzhledu výrobku vzal žalovaný v úvahu i závěry plynoucí z dostupné evropské judikatury, např. z rozsudku Tribunálu T-153/08 ve věci „Schenzhen Taiden Industrial co. Ltd. v. OHIM-Bosch Security systems BV“ ze dne 22.6.2010, a to konkrétně zásadu, že je-li volnost původce při vývoji průmyslového vzoru poměrně široká, nemohou drobné rozdíly mezi dotčenými průmyslovými vzory, jež nepřitahují pozornost informovaného uživatele, postačovat k tomu, aby tyto průmyslové vzory na informovaného uživatele působily odlišným celkovým dojmem. Žalovaný je toho názoru, že původce přihlašovaného průmyslového vzoru nevyužil míru volnosti ve znacích, ve kterých se ostatní původci obvykle odlišují nebo se snaží odlišit od dříve známého vzhledu výrobku.
16. S ohledem na shora uvedené je žalovaný přesvědčen, že napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, je správně, logicky a podrobně odůvodněno a bylo vydáno v souladu s příslušnými ustanoveními zákona o ochraně průmyslových vzorů.
17. V replce k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že žalovaný se ve svém vyjádření nevypořádal s jeho námitkami týkajícími se procesních vad a nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správních orgánů obou stupňů. Dále poukázal na to, že podle § 6 zákona o ochraně průmyslových vzorů je novost a individuální povahu průmyslového vzoru nutné posuzovat při zohlednění kritéria zpřístupnění průmyslového vzoru veřejnosti. Za zpřístupněný se průmyslový vzor považuje, pokud byl zveřejněn na základě zápisu do rejstříku, nebo vystaven, nebo užíván v obchodě, nebo jinak zveřejněn, a současně na základě tohoto zpřístupnění vešel ve známost v odborných kruzích činných v rámci Evropských společenství a specializovaných v daném oboru během normálních obchodních činností přede dnem podání přihlášky nebo vzniku práva přednosti. Zákon o ochraně průmyslových vzorů tedy nepředpokládá jakékoliv zveřejnění, ale zveřejnění kvalifikované. Splnění této podmínky žalovaný žádným způsobem nedoložil. V prvostupňovém ani v napadeném rozhodnutí není řádně odůvodněno, jakým způsobem mělo dojít ke zveřejnění namítaného průmyslového vzoru. Tato rozhodnutí rovněž neobsahují uvedení skutečností, na základě kterých žalovaný došel k závěru, že tímto blíže nespecifikovaným zveřejněním namítaného průmyslového vzoru došlo k jeho vejítí ve známost v odborných kruzích, a to v důsledku zveřejnění namítaného průmyslového vzoru na takřka neznámém inzertním portálu.
18. Žalobce v replce setrval na své dříve předestřené argumentaci týkající se nejen posouzení novosti ale i zápisné způsobilosti přihlašovaného průmyslového vzoru. Podotkl, že k názoru, že namítaný průmyslový vzor je shodný s přihlašovaným průmyslovým vzorem, mohl žalovaný dojít pouze za předpokladu naprostého přehlížení podstatných znaků, které oba průmyslové vzory odlišují. Pokud jde o individuální povahu přihlašovaného průmyslového vzoru, tu je nutné posuzovat kritériem celkového dojmu, který přihlašovaný průmyslový vzor vyvolává v informovaném uživateli při porovnání s namítaným průmyslovým vzorem. Kolečka u přihlašovaného průmyslového vzoru

představují výrazný a distinktivní prvek, který povede informovaného uživatele k závěru o celkové odlišnosti porovnávaných průmyslových vzorů. Tento výsledek porovnání bude navíc umocněn dalšími odlišujícími prvky přihlašováného průmyslového vzoru, kterými jsou jiné rozmístění a jiná šířka obručí ve spojení se sníženým dnem sudu. Namítaný průmyslový vzor je také robustnější a má mnohem méně zaoblený tvar než přihlašováný průmyslový vzor, má jiné rozmístění a jinou šíři obručí a je vyroben z jiného materiálu. Informovaný uživatel přitom posuzuje pouze znaky, které nejsou předurčeny technickou funkcí průmyslového vzoru. Pokud je takových znaků pouze malé množství, mohou i jednotlivé detaily dostačovat k existenci individuální povahy průmyslového vzoru, což potvrdil i třetí odvolací senát OHIM ve věci Daka Research Inc. proti Ampel 24 Vertriebs-GmbH & Co. KG (R 196-2006-3). Žalovaný klade na žalobce neoprávněný požadavek vytvoření podstatných odlišovacích znaků, přestože v souladu s judikaturou postačují i detaily k získání individuální povahy a odlišení průmyslového vzoru.

19. Žalobce v replice dále uvedl, že technická funkce dřevěného sudu je předurčena jeho tvarem, materiálem a zpevněním pomocí obručí. Válcový tvar dřevěného sudu je předpokladem pro naplnění technické funkce sudu, který je přitom omezen pružností a ohybností dřeva. Technicky proto nelze vytvořit sud, který bude natolik „buclatější“, že už tento pozměněný znak bude dřevěný sud odlišovat od jiného dřevěného sudu. To platí i pro umístění obručí, které drží jednotlivé části dřevěného sudu pohromadě a jen společně tak tvoří finální produkt, jímž je dřevěný sud. Přidá-li žalobce jako původce při omezené tvůrčí volnosti kolečka jako dominantní znak zdobení průmyslového vzoru, která jsou natolik distinktivní, že okamžitě upoutají pozornost informovaného uživatele, překonává pouhé technické předurčení přihlašováného průmyslového vzoru, a ten je proto způsobilý zápisu do rejstříku průmyslových vzorů. Žalovaný od začátku nesprávně posuzuje kolečka pouze jako technické řešení, které slouží ke snazší manipulaci s přihlašováním průmyslovým vzorem. Opomíjí přitom, že kolečka mění linie a obrysy přihlašováného průmyslového vzoru.
20. V doplnění repliky ze dne 1.3.2019 žalobce poukázal na rozhodnutí SDEU ze dne 13.2.2014 sp. zn. C 479/12 ve věci H. Gautzsch Grol3handel GmbH & Co. KG proti Munchener Boulevard Möbel Joseph Duna GmbH, ve kterém se SDEU zabýval předběžnými otázkami týkajícími se naplnění podmínek zpřístupnění průmyslového vzoru. Žalobce má za to, že zmíněné rozhodnutí potvrzuje správnost jeho závěru, že zákon o ochraně průmyslových vzorů vyžaduje kvalifikované zpřístupnění průmyslového vzoru. SDEU v něm mj. dovodil, že „(p)rvní věta čl. 7 odst. 1 nařízení č. 6/2002 musí být vykládána v tom smyslu, že lze mít za to, že nezapsaný (průmyslový) vzor, ačkoli byl zpřístupněn třetím osobám bez výslovné nebo mlčky předpokládané podmínky jeho utajení, nemohl vejít ve známost během obvyklých obchodních činností v odborných kruzích činných v rámci Evropské unie a specializovaných v daném oboru, pokud byl zpřístupněn pouze jednomu podniku v oboru nebo byl představen ve výstavních prostorách podniku mimo území Unie, přičemž posouzení těchto skutečností přísluší soudu pro (průmyslové) vzory Společenství na základě okolností věci, která mu byla předložena.“ Ačkoliv se citované rozhodnutí SDEU týká nařízení o průmyslových vzorech Společenství, text tohoto nařízení je v otázce zpřístupnění průmyslového vzoru identický s textem zákona o ochraně průmyslových vzorů.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

21. Žalobce dodal, že žalovaný ve své argumentaci nesprávně vychází ze zastaralé důvodové zprávy k zákonu o ochraně průmyslových vzorů v jeho znění účinném od 1.10.2000 do 30.4.2004, která byla již dávno překonána nejen novelizacemi zákona, ale byla rovněž korigována judikaturou českých soudů i SDEU. Již dávno tedy neplatí následující závěry uvedené v důvodové zprávě: (i) „*Novost je ve smyslu zákona chápána jako absolutní světová novost designu. Jde o objektivní kritérium, pro jehož zjištění není rozhodné stanovení nezávislosti tvůrčí práce původce. Podle návrhu zákona tedy nelze chránit průmyslové vzory, které se již kdykoli v minulosti objevily na veřejnosti.*“ ani (ii) „*Pokud jde o vymezení pojmu „zpřístupnění veřejnosti“, v podstatě jakékoli zveřejnění, které proběhlo bez výslovné či předpokládané výhrady či podmínky důvěrnosti, se pokládá za zpřístupněné veřejnosti*“. Žalovaný navíc neprokázal, že namítaný průmyslový vzor vešel ve známost v odborných kruzích činných v rámci Evropské unie. Dle přesvědčení žalobce nebylo zpřístupnění namítaného průmyslového vzoru natolik kvalifikované, aby mohlo vejít ve známost být jen v odborných kruzích činných v rámci České republiky. S ohledem na zaměření příslušné webové stránky, její praktickou neznámost a existenci pouze české jazykové mutace nemohlo zpřístupněním namítaného průmyslového vzoru dojít k jeho vejítí ve známost v odborných kruzích činných v rámci Evropské unie. Ve světle uvedených argumentů a shora citovaného rozhodnutí SDEU nelze namítaný průmyslový vzor považovat za zpřístupněný veřejnosti.
22. Při ústním jednání před soudem konaném dne 23.9.2021 žalobce odkázal na žalobu a svá následná podání a zopakoval hlavní teze žalobní argumentace. Zdůraznil přitom, že namítaný průmyslový vzor nebyl kvalifikovaně zpřístupněn a že mezi porovnávanými průmyslovými vzory jsou rozdíly. Tyto jsou sice menšího charakteru, nicméně zakládají individuální povahu přihlašovaného průmyslového vzoru, protože žalobce byl při jeho vytvoření omezen technickou funkcí výrobku. Žalovaný při jednání odkázal na spisový materiál a vyjádření k žalobě. Setrval na názoru, že celkový dojem z obou průmyslových vzorů je shodný, neboť tyto se liší jen v zanedbatelných detailech, kterých si ani informovaný uživatel nevšimne. K dotazu soudu pak uvedl, že vychází z toho, že zpřístupnění průmyslového vzoru je až na výjimky objektivní skutečností a že v podstatě jakýkoliv průmyslový vzor dostupný na internetu považuje za zpřístupněný.
23. V posuzované věci vyšel soud z následně uvedené právní úpravy:
24. Podle § 1 odst. 1 zákona o ochraně průmyslových vzorů (ve znění účinném k datu vydání napadeného rozhodnutí) průmyslové vzory, které splňují podmínky podle tohoto zákona, zapisuje Úřad průmyslového vlastnictví (dále jen "Úřad") do rejstříku.
25. Podle § 2 písm. a) zákona o ochraně průmyslových vzorů pro účely tohoto zákona se rozumí průmyslovým vzorem vzhled výrobku nebo jeho části, spočívající zejména ve znacích linií, obrysů, barev, tvaru, struktury nebo materiálů výrobku samotného, nebo jeho zdobení.
26. Podle § 3 odst. 1 zákona o ochraně průmyslových vzorů průmyslový vzor je způsobilý ochrany, je-li nový a má-li individuální povahu.

27. Podle § 4 zákona o ochraně průmyslových vzorů průmyslový vzor se považuje za nový, nebyl-li přede dnem podání přihlášky nebo přede dnem vzniku práva přednosti zpřístupněn veřejnosti shodný průmyslový vzor. Průmyslové vzory se považují za shodné, jestliže se jejich znaky liší pouze nepodstatně.
28. Podle § 5 odst. 1 zákona o ochraně průmyslových vzorů průmyslový vzor vykazuje individuální povahu, jestliže celkový dojem, který vyvolává u informovaného uživatele, se liší od celkového dojmu, který u takového uživatele vyvolává průmyslový vzor, který byl zpřístupněn veřejnosti přede dnem podání přihlášky nebo přede dnem vzniku práva přednosti.
29. Podle § 5 odst. 2 zákona o ochraně průmyslových vzorů při posuzování individuální povahy průmyslového vzoru se přihlíží k míře volnosti, kterou měl při vývoji průmyslového vzoru jeho původce.
30. Podle § 6 odst. 1 zákona o ochraně průmyslových vzorů pro účely posuzování podle § 4 a 5 se má za to, že průmyslový vzor byl zpřístupněn veřejnosti, byl-li zveřejněn na základě zápisu do rejstříku nebo vystaven, užíván v obchodě nebo jinak zveřejněn s výjimkou případů, kdy zpřístupnění nemohlo vejít ve známost v odborných kruzích činných v rámci Evropských společenství a specializovaných v daném oboru během normálních obchodních činností přede dnem podání přihlášky nebo přede dnem vzniku práva přednosti. Průmyslový vzor však není považován za zpřístupněný veřejnosti tehdy, pokud s ním byla seznámena třetí osoba pod výslovnou či předpokládanou podmínkou důvěrnosti.
31. Podle § 37 odst. 6 věty první zákona o ochraně průmyslových vzorů není-li předmětem přihlášky průmyslový vzor podle § 2, popřípadě jestliže průmyslový vzor, který je předmětem přihlášky, nesplňuje požadavky podle § 3 až 5 a § 7 až 9, Úřad přihlášku zamítne.
32. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
33. Předně je nutno uvést, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné, jak namítá žalobce. Z jeho odůvodnění je patrné, z jakých podkladů správní orgán při rozhodování vycházel, které skutečnosti vzal za prokázané, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů, které právní předpisy na danou věc aplikoval a k jakým konkrétním závěrům při posouzení podmínky individuální povahy u přihlašovaného průmyslového vzoru dospěl. Orgán rozhodující o rozkladu se v odůvodnění napadeného rozhodnutí též dostatečně vypořádal se všemi základními námitkami, které žalobce uplatnil v rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutí.
34. K tomu je třeba doplnit, že povinnost orgánů veřejné moci řádně odůvodnit svá rozhodnutí nelze interpretovat jako požadavek na detailní odpověď na každou námitku. Správní orgán může na určitou námitku reagovat i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje od názoru účastníka řízení odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní, tím se s námitkami účastníka řízení vždy – minimálně *implicitě* – vypořádá. Absence odpovědi na ten či onen argument v odůvodnění tak bez dalšího nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí

či dokonce jeho nepřezkoumatelnost. Podstatné je, aby se orgán veřejné moci vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009 č.j. 9 Afs 70/2008 - 13, ze dne 28. 5. 2009 č.j. 9 Afs 70/2008 - 13 a ze dne 21. 12. 2011, č.j. 4 Ads 58/2011 - 72, či usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 11. 2011 sp. zn. II. ÚS 2774/09 a ze dne 11. 3. 2010 sp. zn. II. ÚS 609/1). Není proto nepřezkoumatelným rozhodnutí, v jehož odůvodnění orgán veřejné moci prezentuje od názoru účastníka řízení odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní, a toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08).

35. Právě tak tomu bylo i v nyní projednávané věci. Orgán rozhodující o rozkladu v napadeném rozhodnutí dostatečně určitým a srozumitelným způsobem popsal, z jakých důvodů považuje závěry Úřadu obsažené v prvostupňovém rozhodnutí za souladné se zákonem, přičemž jednoznačně vymezil, z jakých důvodů považuje namítaný průmyslový vzor za zpřístupněný veřejnosti a proč žalobcem akcentované rozdíly mezi posuzovanými průmyslovými vzory považuje toliko za nepodstatné detaily, které nemají za následek rozdílnost celkového dojmu, jenž tyto průmyslové vzory vyvolávají u informovaného uživatele (kterého v rozhodnutí rovněž náležitě definoval). I závěr žalovaného o nedostatku individuální povahy přihlašovaného průmyslového vzoru byl tedy odůvodněn dostatečně určitým a srozumitelným, a tedy i soudně přezkoumatelným způsobem, o čemž ostatně svědčí i skutečnost, že žalobce se v žalobě a následných podáních proti odůvodnění tohoto závěru věcně vymezuje.
36. Zcela obecná a nekonkrétní jsou naopak žalobní tvrzení, že část argumentace, kterou předložil žalovanému v reakci na zprávu o výsledcích přezkumu a jíž se žalovaný při posuzování zápisné způsobilosti ostatních průmyslových vzorů nárokováných k zápisu prostřednictvím hromadné přihlášky zcela evidentně řídil, není uvedena v prvostupňovém rozhodnutí, a že orgán rozhodující o rozkladu se dostatečně nevypořádal s námitkou obsaženou v rozkladu, ve které žalobce na tento недостаток prvostupňového rozhodnutí upozornil. Žalobce totiž v žalobě nespecifikoval, jakou konkrétní část své argumentace Úřad v prvostupňovém rozhodnutí opomenul zmínit.
37. Správní soudnictví je ovládáno zásadou dispoziční a koncentrační; od žalobce, který vymezuje hranice soudního přezkumu, se tedy oprávněně žádá procesní zodpovědnost. Je věcí žalobce, aby v žalobě zřetelně vymezil rozsah přezkumu napadeného rozhodnutí, jímž je soud vázán, a to uvedením konkrétních žalobních bodů (námitok) ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. Míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Není na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.
38. Z výše uvedeného plyne, že není povinností soudu, aby sám aktivně pátral po tom, o jakou konkrétní argumentaci se žalobci jedná. V tomto směru neobstojí ani žalobcův odkaz na jiná podání učiněná v průběhu správního řízení (reakci na zprávu o výsledcích přezkumu, rozklad). Tvrzené důvody nezákonnosti napadeného rozhodnutí musí být v žalobě uvedeny výslovně; odkaz na jiná podání žalobce a tam uváděnou argumentaci je nepostačující. Považoval-li žalobce tyto argumenty za významné pro posouzení zákonnosti

napadeného rozhodnutí, měl je výslovně vtělit do žaloby; pokud tak neučinil, nemůže k nim soud přihlížet. V tomto ohledu je judikatura správních soudů konstantní (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.8.2010 č.j. 4 As 3/2008 78). Nekonkrétnost výše uvedeného žalobního tvrzení má za následek, že se nejedná o způsobilou žalobní námitku, kterou by se soud mohl a měl blíže zabývat.

39. Soud však musel přisvědčit námitce, v níž žalobce zpochybnil závěr žalovaného o zpřístupnění namítaného průmyslového vzoru veřejnosti. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný považoval v tomto směru za postačující skutečnost, že internetová stránka s namítaným inzerátem obsahujícím kromě vlastního textu inzertního sdělení fotografii zachycující namítaný průmyslový vzor v podobě dřevěného sudu byla dostupná bez jakéhokoli omezení přístupu veřejnosti. Obecně lze souhlasit s tím, že publikace dané fotografie na příslušné internetové stránce je zveřejněním, nejedná se však – řečeno slovy žalobce – o zveřejnění kvalifikované, které pro účely posuzování toho, zda je průmyslový vzor způsobilý ochrany ve smyslu § 3 odst. 1 ve spojení s § 5 odst. 1 zákona o ochraně průmyslových vzorů, vyžaduje § 6 odst. 1 téhož zákona. Toto ustanovení je třeba vyložit tak, že samotné zveřejnění průmyslového vzoru nelze považovat za jeho zpřístupnění veřejnosti, jestliže se jedná o případ, kdy takové zveřejnění (zpřístupnění) *nemohlo vejít ve známost v odborných kruzích činných v rámci Evropských společenství a specializovaných v daném oboru během normálních obchodních činností přede dnem podání přihlášky nebo přede dnem vzniku práva přednosti*.
40. Přestože žalobce v rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutí namítal mj. i to, že zveřejnění ilustrativní fotografie sudu v inzerátu nemůže být považováno za zpřístupnění namítaného průmyslového vzoru v odborných kruzích činných v rámci Evropských společenství a specializovaných v daném oboru, žalovaný v rámci vypořádání této rozkladové námítky ustal na tom, že podmínka zpřístupnění veřejnosti ve smyslu § 6 zákona o ochraně průmyslových vzorů byla splněna, neboť internetová stránka s inzerátem obsahujícím fotografii zachycující namítaný průmyslový vzor je dostupná bez jakéhokoli omezení přístupu veřejnosti. Takový závěr je však v rozporu se zákonem, neboť zohledňuje toliko zveřejnění dané fotografie na internetu a není z něj nijak patrné, z čeho žalovaný dovozuje, že namítaný průmyslový vzor v důsledku takového zveřejnění vešel v rozhodné době, tj. přede dnem podání přihlášky nebo přede dnem vzniku práva přednosti přihlašovaného průmyslového vzoru, ve známost v odborných kruzích činných v rámci Evropských společenství a specializovaných v daném oboru během normálních obchodních činností.
41. Soud má ve shodě s názorem žalobce za to, že pouhé zveřejnění fotografie zachycující namítaný průmyslový vzor v podobě dřevěného sudu v rámci jediného inzerátu fyzické osoby, která poptávala dřevěný sud na webovém portálu www.nyx.cz, není způsobilé prokázat splnění podmínky „vejít ve známost“ v zákonem vymezených odborných kruzích. Důvodem však není žalobcem tvrzený nedostatek projevu vůle inzerenta zveřejnit průmyslový vzor. Inzerent poptávající dřevěný sud projevil dostatečně svou vůli zveřejnit namítaný průmyslový vzor připojením fotografie zachycující vzhled konkrétního výrobku ke svému inzerátu, přičemž z pohledu zákona o ochraně průmyslových vzorů je zcela irelevantní, zda právě on byl původcem tohoto průmyslového vzoru či nikoliv. S přihlédnutím k charakteru a obsahu daného inzerátu, jakož i webovému portálu, na

kterém byl zveřejněn, je však dle názoru soudu vyloučeno, aby se odborné kruhy činné v rámci Evropských společenství, které jsou specializované v oborech, k nimž patří nakládání s dřevěnými sudy, během výkonu svých normálních obchodních činností zabývaly vyhledáváním tohoto inzerátu, a mohly se tak seznámit s jeho obsahem, a tedy i s namítaným průmyslovým vzorem. Řečeno jinými slovy, soud nespatřuje žádný smysluplný důvod, proč by se obchodníci ztělesňující takové odborné kruhy měli během svých normálních obchodních činností zajímat právě o tento konkrétní inzerát umístěný na nepříliš známém webovém portálu, v němž inzerent – fyzická osoba poptává levně dřevěný sud. Takovému inzerátu nebudou příslušné odborné kruhy věnovat ani minimální pozornost, protože je pro ně naprosto nezajímavý. Zveřejnění inzerátu s fotografií zachycující namítaný průmyslový vzor na internetu nemohlo za této situace vést k tomu, že by namítaný průmyslový vzor vešel v odborných kruzích ve známost.

42. Právě popsané závěry soudu lze zobecnit tak, že jakékoli zveřejnění průmyslového vzoru (vzhledu určitého výrobku či jeho části) na internetu automaticky nedokládá splnění podmínky zpřístupnění průmyslového vzoru veřejnosti ve smyslu § 6 odst. 1 zákona o ochraně průmyslových vzorů. Vždy je nutno zkoumat, zda takové zveřejnění (zpřístupnění) průmyslového vzoru mohlo v rozhodné době vejít ve známost v odborných kruzích činných v rámci Evropských společenství a specializovaných v daném oboru během normálních obchodních činností. Pro posouzení této otázky bude mít nepochybně význam například zjištění, který subjekt průmyslový vzor takto zveřejnil, v jaké souvislosti tak učinil, komu jsou příslušné internetové stránky určeny, jaká je míra jejich návštěvnosti apod.
43. Nezákonnost závěru žalovaného o zpřístupnění namítaného průmyslového vzoru veřejnosti má bez dalšího za následek nezákonnost napadeného i prvostupňového rozhodnutí. Posouzení důvodnosti ostatních žalobních námitek, které míří proti závěru žalovaného o nedostatku individuální povahy přihlašovaného průmyslového vzoru, se za této situace stalo nadbytečným. Individuální povahu přihlašovaného průmyslového vzoru lze totiž hodnotit pouze ve vztahu k takovému průmyslovému vzoru, který byl zpřístupněn veřejnosti v souladu s § 6 zákona o ochraně průmyslových vzorů, což není případ namítaného průmyslového vzoru.
44. Lze uzavřít, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem, protože žalovaný v něm dovodil nedostatek individuální povahy přihlašovaného průmyslového vzoru na základě jeho porovnání s namítaným průmyslovým vzorem, jenž nebyl zpřístupněn veřejnosti tak, jak vyžaduje § 6 odst. 1 zákona o ochraně průmyslových vzorů. Z téhož důvodu je nezákonné i prvostupňové rozhodnutí. Soud proto obě tato rozhodnutí pro nezákonnost zrušil (§ 78 odst. 1 a 3 s.ř.s.) a v souladu s § 78 odst. 4 s.ř.s. současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
45. Ve druhém výroku tohoto rozsudku přiznal soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. žalobci, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení. Náklady, které žalobci v řízení vznikly, spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3.000,- Kč a v nákladech souvisejících s právním zastoupením žalobce advokátem. Tyto jsou tvořeny jednak odměnou za právní zastoupení žalobce advokátem, a to za pět úkonů

právní služby (převzetí zastoupení, sepsání žaloby, replika, doplnění repliky, účast při jednání soudu), přičemž sazba odměny za každý z těchto úkonů právní služby činí dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) 3.100,- Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d/ vyhlášky č. 177/1996 Sb.). Náklady právního zastoupení žalobce jsou dále tvořeny pěti paušálními částkami ve výši 300,- Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.) a částkou 3.570,- Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, tedy činí 23.570,- Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v této výši, a to ve stanovené lhůtě k rukám právního zástupce žalobce.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 23. září 2021

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu